

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji na blagdan sv. Stjepana prvomučenika

Četvrtak, 26. prosinac 2019.

[Multimedia]

Naviještati Krista djelima bratstva i evanđeoske ljubavi

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Danas se slavi blagdan svetog Stjepana, prvomučenika. Knjiga Djela apostolskih govori nam o njemu (usp. pogg. 6-7) i u današnjem liturgijskom tekstu predstavlja nam ga u posljednjim trenucima njegova života, kada je zarobljen i kamenovan (usp. 6, 12; 7, 54-60). U radosnom ozračju Božića, ovaj spomen prvoga kršćanina ubijenog zbog vjere može se činiti nepriličnim. Međutim, upravo u perspektivi vjere, današnje je slavlje u skladu s pravim značenjem Božića. U Stjepanovu mučeništvu, naime, nasilje je poraženo ljubavlju, smrt životom: on, u času najvećeg svjedočanstva, promatra otvoreno nebo i daruje progoniteljima svoje oproštenje (usp. r. 60).

Ovaj je mladi služitelj evanđelja, pun Duha Svetoga, umio naviještati Isusa riječima, a nadasve svojim životom. Promatrajući njega vidimo ispunjenje Isusova obećanja njegovim učenicima: „Kad vas budu izvrgli mukama zbog mene Duh Sveti će vam dati snagu i riječi kako biste dali svjedočanstvo“ (usp. *Mt* 10, 19-20). Poučeni primjerom svetoga Stjepana, koji je postao sličan svome Učitelju i u životu i u smrti, i mi upravimo svoj pogled u Isusa, vjernog svjedoka Oca. Spoznajmo da se nebeska slava, koja traje vječni život, ne sastoji od bogatstva i moći, nego od ljubavi i sebedarja.

Trebamo držati svoj pogled upravljen u Isusa, „Početnika i Dovršitelja vjere“ (*Heb* 12, 2), kako bismo mogli obrazložiti nadu koja nam je dana (usp. *1 Pt* 3, 15), kroz izazove i kušnje s kojima nam se valja svakodnevno suočavati. Za nas kršćane, nebo više nije daleko, odvojeno od zemlje: u Isusu se Nebo spustilo na zemlju. Zahvaljujući Njemu, snagom Duha Svetoga, možemo uzeti sve ono ljudsko i upraviti to prema Nebu. Tako da prvo svjedočanstvo bude upravo naša

čovječnost, način života oblikovan prema Isusu: krotak i hrabar, ponizan i plemenit, nenasilan.

Stjepan je bio đakon, jedan od prvih sedam đakona Crkve (usp. *Dj* 6, 1-6). On nas uči naviještati Krista djelima bratstva i evanđeoske ljubavi. Njegovo svjedočanstvo, koje je imalo vrhunac u mučeništvu, izvor je nadahnuća za obnovu naših kršćanskih zajednica. One su pozvane postajati sve više misionarske, potpuno okrenute evangelizaciji, odlučne doći do muškaraca i žena na egzistencijalnim i zemljopisnim periferijama, gdje se najviše žudi za nadom i spasenjem. Pozvane su postati zajednice koje ne slijede ovozemaljsku logiku, koje ne stavljaju u središte same sebe, svoju sliku, nego isključivo slavu Božju i dobro ljudi, posebno malenih i siromašnih.

Blagdan ovog prvomučenika Stjepana poziva nas spomenuti se svih mučenika, prošlih i sadašnjih, – danas ih je veliki broj! – osjetiti da smo u zajedništvu s njima i moliti od njih milost da živimo i umiremo s Isusovim imenom u srcu i na usnama. Neka nam Marija, Majka Otkupiteljeva, pomogne živjeti ovo božićno vrijeme upravljajući pogled u Isusa da bismo svakoga dana bili sve sličniji njemu.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre, pridružujem se boli koja je pogodila dragi filipinski narod zbog tajfuna Phanfone. Molim za brojne žrtve, za ozlijeđene i za njihove obitelji. Sve vas pozivam sve da izmolite zajedno sa mnom jednu Zdravo Mariju za ovaj narod kojeg toliko volim.

Zdravo Marijo, ...

(...)

Ovih sam dana primio mnogo čestitaka iz Rima i drugih dijelova svijeta. Nemoguće mi je odgovoriti svakome ponaosob, ali molim za sve. Zato izražavam danas vama i svima svoju iskrenu zahvalnost posebno na daru molitve koju su mi mnogi od vas obećali: najljepša hvala.

Sretan vam blagdan svetoga Stjepana. Nastavite, molim vas, moliti za mene. Dobar tek i doviđenja!